

Der er så også en anden ting, som de ordfører, der har været oppe før mig, har glemt at nævne. Man har nævnt landbruget og landmændene, men mon ikke man har glemt, at alle landmænd, der sprøjter med gift i dag, har været på mindst ét sprøjtekursus? De ved altså lidt om farligheden af de produkter, de sprøjter ud, og de landmænd, jeg kender, tager i hvert fald hensyn til de farer, for det er jo så praktisk indrettet, at de fleste landmænd har deres egen private vandboring ligesom jeg selv, dvs. at landmændene sprøjter omkring deres egne vandressourcer, og hvis der kommer for megen gift derned, så bliver det dem selv og deres børn, der drikker det. Derfor tror jeg faktisk, at mange bønder passer betydeligt bedre på end dem, der sprøjter på vores golfbaner, dem, der sprøjter i vores parker og på vores fodbolddbaner – for ikke at nævne kolonihaverne.

Hvorfor ikke lige nævne kolonihaveejerne? Det er nemlig rigtigt, hvad miljøministeren siger, at mange af dem er miljøsvin. Det er de faktisk, for de har ikke deres grundvandsressourcer under deres kolonihaver og de har ikke været på kursus – jeg kan se, at hr. Risgaard Knudsen nikker – det har de nok, nogle af dem, lad os sige 3 promille. Men det typiske er, at en haveejer eller kolonihaveejer går hen til gartneren og køber en liter gift af en eller anden slags, og gartneren siger: Kom du det i den grønne beholder, og sprøjt du det ud, så skal troldkonerne nok gå ud. Men der er ingen tvivl om, at mange haveejere bruger alt for store doser, så store doser, at landmændene simpelt hen ville skamme sig, hvis det var dem.

Nu lyser den gule knap, så jeg har lidt tid endnu.

Jeg vil godt lige tage en ting mere ind, som gør, at jeg aldrig har taget det her mere alvorligt, end det har kunnet bære: Vi siger jo her i Danmark, at det er lovligt at ryge cigaretter, trods det, at der på hver enkelt cigaretpakke står, at indholdet er giftigt og kræftfremkaldende – sådan står der vist; når vi nu skal snakke om gift, hvorfor forbyder man så ikke cigaretrykning? Det er så nemt at forbyde.

Jeg vil godt spørge hr. Bent Hindrup Andersen, som er godt inde i stoffet her, hvad hr. Bent Hindrup Andersen tror er mest farligt for et menneske: at drikke fire liter vand om dagen fra den boring, der er i Ejstrupholm, eller ryge 10 cigaretter om dagen.

Og så lige til slut: Hr. Martin Glerup nævnte, at kemikaliehandlingsplanen ikke kan overhol-

des. Nej, det er nok rigtigt, men kemikalieforbruget falder i Danmark; det falder endda stærkt, men ikke stærkt nok. Og en af årsagerne er jo altså de grønne marker, som vi ved lov har sagt til landmændene at de skal have. Før gik landmanden, når høsten var ovre, ud og harvede marken, pløjede marken, for at få ukrudtet væk. Det må han ikke i dag; nu skal han enten så rajgræs eller andre afgrøder. Og så er han nødt til et par gange at gå ud med sprøjten for at holde ukrudtet væk; det kunne han før med harven. Det er altså årsagen til, at kemikaliereduktionen ikke har været så stor, som handlingsplanen giver udtryk for. Det er, fordi man nu har vedtaget, at der skal være grønne marker.

(Kort bemærkning).

Bent Hindrup Andersen (EL):

Det sidste, som hr. Brusgaard nævner, er jeg enig i. Jeg mener, at grønne marker, når der er tale om vintersæd, stort set skader mere, end de gavner. Det er en begrænset del kvælstof – der er ingen, der tør påstå hvor meget – der egentlig optages af den lille plante. Og samtidig får man altså en ekstra sprøjtning.

Men der er det igen, at økologisk drift jager al tvivl til side, fordi det er præget af solide efterafgrøder, som også er i stand til at opsamle kvælstoffet, og som ikke behøver at sprøjtes.

Hr. Brusgaard sagde også, at det er tiden, der gør det. Jeg mener, at det, tiden er ved at gøre nu, er, at der jo faktisk er en del økologiske brug i gang. Det har vist sig, at det kan lade sig gøre at dyrke uden sprøjtemidler. Og det mener jeg er en vigtig udvikling i tiden.

Når hr. Brusgaard nævner, at det ikke er det helt store problem, eller ligesom anskuer, at det ikke er det, så vil jeg for det første indledningsvis give ham ret i, at det jo ikke er landmanden som sådan, der skal jagtes, for han har gjort, hvad han har måttet. Det er jeg enig i.

Det, der er sagen, er, at Miljøstyrelsen efter min opfattelse godkender for mange ting og ikke har været aktiv nok med at få lavet netop det, vi diskuterer i dag: en plan for omlægning, som også indebærer økologisk drift, så der virkelig kan komme en omlægning i gang. Det har Miljøstyrelsen ikke gjort siden 1987. Siden indførelsen af vandmiljøplanen og pesticidplanen er al forskning, alle midler, blevet koncentreret inden for rammerne af de to handlingsplaner. Man har ikke været interesseret i at bruge kræfter på fremme af den økologiske drift, og det er bl.a. det, jeg håber der kommer ud af dagsordensforslaget i dag.